

quan jou èri hilha a maridar

BRANLO

Trad.

Lo branlo qu'ei a l'origina un genre musicau pròpi de la musica barròca e de la Renaishença. Bearn que l'a integrat a beth tròç au son repertòri popular.

Quoand jou èri fihe à maridè, (bis)
Moun Diu, b'èri galante,
Ailas !
Moun Diu, b'èri galante.

Hasi bouquets taus aimadous,
De guirouflèges blangues ;

Qu'ous y estacàbi aus bounets,
Au bèt miei de la danse.

Sa mère qu'ère au frinestou.
Qu'en espiabe la danse:

“ ca bièt aci, la Margoutou,
Que cau ana 'ta l'aigue. ”

L'aigüete nou-n ei pas trop loegn
Betlièu sera tournade.

Tau coum ère, en ba ta la hount
Soun amic la-y demoure.

Et que l'a prese en l'embrassan,
Sus l'èrbe l'a pausade.

“ Ailas ! adiu ! moun dous amic,
Que dirè aus de case ?

-Qu'ous diserat, la Margoutou,
Que l' aigue s' ei troublade,
Ailas!
Que l'aigue s'ei troublade ”

[Vallée d'OSSAU]